

РЕШЕНИЕ

№ 18531

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **981** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Х. Ч., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 5470/19.12.2024 г. по НАХД № 14325/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 129-ти състав, с което по т. 1 е потвърдено и отменено по т. 2 Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-004137/20.03.2023 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР с което за нарушение на чл. 25, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП и за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП глоба в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 ЗДвП.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди, че така приетата фактическа обстановка не отговаря с действителната такава, като в жалбата са изложени подробни аргументи в тази насока. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго такова, с което да отмени наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният е приел, че на 16.02.2023 г., около 13:05 часа, С. Ч. е управлявал лек автомобил марка „Лексус РЪ 350“, с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по в [населено място], на [улица], в посока от [улица]към ул. Околовръстен път, като одо № 136 на [улица]частично навлиза в съседна дясна пътна лента, не пропуска и реализира ПТП с попътно движещия се от дясната му страна лек автомобил „С. Ф. Купе“ с рег. [рег.номер на МПС] .

При така установената фактическа обстановка от правна страна районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност, в преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН, в установената по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. За да потвърди НП по т. 1 районният съд се е позовал на събраните по делото писмени и гласни доказателства от които се установява, че касаторът частично навлиза в съседна дясна пътна лента, не пропуска и реализира ПТП с попътно движещия се от дясната му страна лек автомобил. Приел е наложената глоба за правилно определена в размер на 200 лева, с оглед причиненото ПТП вследствие на установеното нарушение на чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН е правилно установена по делото от Софийски районен съд. Не е допуснато процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Съответно разпоредбата на чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 – в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти. СРС е събрал всички относими и възможни доказателства и не е налице неизяснена фактическа обстановка, каквито са твърденията на касатора. Няма индиция или данни, че по делото са налице и други доказателства, необходими за изясняване на фактическата обстановка, поради която възраженията в тази насока са неоснователни.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите

на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - потвърждават я, то правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

С поведението си С. Ч. е нарушил горецитираната разпоредба, за което законосъобразно е санкциониран с налагането на глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

Споделя се и изводът на решаващия състав по отношение на нарушението по т. 2 от процесното НП.

Според чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП - изм. - ДВ, бр. 67 от 2023 г., водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория.

С ДВ, брой: 67, от дата 04.08.2023 г., приложимата в настоящия казус норма на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е изменена, като предвиденото в предходната редакция на същата задължение за носене на контролния талон към свидетелството за управление на МПС е отпаднало, респ. неносенето на същото е несъставомерно, не е противоправно въобще, тоест не представлява административно нарушение, поради което това обстоятелство не е предпоставка за образуване на административнонаказателно производство. Изменението представлява по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, който предвижда императивно, че, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, следва да се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Прилагането на принципа на по-благоприятния закон се свързва с хипотезите, при които или се изключва наказуемостта на даден вид деяния, третирани дотогава като административни нарушения, или се предвижда по-леко по размер или по вид наказание за деяния, които представляват административни нарушения. Настоящият случай е именно такъв, тъй като е отпаднало от закона нарушението, за което е санкциониран касаторът. Изменението на разпоредбата е влязло в сила на 07.08.2023 г. и следва да бъде взето предвид от настоящата инстанция. Поради това в тази част НП е правилно отменено.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5470/19.12.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав, постановено по НАХД № 14325/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: